

Detergenten

Information för Sunlights och Sumas personal i Nyköping

Nr 10—11 1971

”Hej pensionär!”

I de tidigare numren av Detergenten har vi hållit till på arbetsplatsen, pratat med människor i full aktivitet i arbetslivet.

I årets sista nummer skall vi tala med några personer, som lämnat det ordinarie yrket bakom sig och vilka har ett gemensamt, att arbetsplatsen i en följd av år för dem varit densamma, nämligen AB Sunlight. Med andra ord, vi skall träffa några av våra pensionärer.

Pensionär? — Ordet har i dag inte samma innebörd som för bara 10—15 år sedan. Då förde ordet pensionär gärna tanken till en orkeslös, grånad person mer eller mindre ställd vid sidan av vardagen och förbisedd av den aktiva individen. I dag tänker vi mera i enlighet med rubriken ”Hej Pensionär!”. Dagens pensionär är nämligen inte gammal på samma sätt som förr. D.v.s. den som är lycklig nog att ha fått behålla sin hälsa. Kommer sjukdom med i bilden — ja då behöver man inte vara pensionär för att åldras. Det ligger emellertid något i vad en av våra pensionärer sade till Red på årets pensionärsträff: ”Ni blir bara äldre och äldre och vi blir bara yngre och yngre.” Det är klart, vi kneagar dagligen *mot* pensionen, men väl framme vid den vänder man kanske klockan tillbaka och får mera tid över för sig själv och det som intresserar för

tillfället, man får andra aspekter och värderingar på livet och vardagen.

En måndagsmorgon i december stötte Red ihop med Vibeke Olrog, som efter 23 aktiva år inom företaget nu sedan drygt ett år tillbaka är pensionär. Vibeke var den som före Red höll i pennskaftet i våra personaltidningar och otaliga är de visor hon skrivit till årsfester och till kamraters högtidsdagar. Dessutom var det så behändigt med Vibeke för hon

visste så mycket om saker och ting som hänt för länge sedan.

På Reds fråga om hur det första pensionärsåret förflutit svarade Vibeke: "Jo tack — snabbt. Mycket snabbt och utan några som helst bekymmer om sysselsättning. Har man en åldrig mor och en tonårig son så finns det mycket att prata med dem om och hjälpa dem med, som jag inte hann med förr. Det händer att mina vänner frågar om jag börjat arbeta. Då svarar jag att det har jag fast med andra saker än de jag gjorde tidigare. Förutom ovan nämnda mor och son har jag två vovvar, som också vill ha litet omtanke. Jag har ett hus att se om, trädgård att ansa, vilket jag tycker jag försummat under senare tid. Gatan skall sopas, gångar krattas och så småningom kommer den välsignade snön. Den största gåvan för mig just nu är att kunna göra allt detta i ett lugnare tempo. Jag har också tid att prata med både gamla och unga, vilket jag tycker ger mig så väldigt mycket. De gamla av vad som varit, och de unga med sin entusiasm om vad som kommer. Och så att kunna gå ut och handla mitt på dagen. Att kunna stanna upp när man möter bekanta och byta ett ord utan att tänka på att de fattiga minuterna av lunchtiden rinner undan. Det är någonting att sätta värde på liksom att kunna besöka vänner. I synnerhet vänner som är sjuka, att kunna hjälpa och vara till lite nytta. Nu hinner jag också titta mig omkring i naturen. Följa med årstidernas skiftningar och faktiskt lägga märke till vad som händer. Ja, det finns så oändligt mycket som är nytt och roligt när man är pensionär. Några fritidsproblem har faktiskt inte visat sig. Ekonomin blir naturligtvis förändrad. Det gäller att vända på både 10 och 25 öringarna. Men det finns annat som uppväger en förändrad ekonomi", säger Vibeke och påstår att pensionär — det är fint det om man får ha hälsa och krafter i behåll.

Hemma på Fågelbovägen sitter Saidi Häger med sin virkning. I 6 år har Saidi njutit pensionens otium efter 16 års arbete på Sunlight. Saidi arbetade först på packningsavdelningen för pulver, men sedan stationen för fyllning av flytande produkter kom till arbetade hon där ända till uppnådd pensionsålder. På frågan om hur det är att vara pensionär säger Saidi: "Fint — inga problem. Jag är nämligen så lyckligt lottad genom min goda hälsa. De dagar jag varit sjuk är snabbt räknade och det är något att vara mycket tacksam för. Dagarna flyger fort iväg, trots att jag inte har dem inrutade i något system. Jag tillhör t.ex. inga föreningar. Jag är helt enkelt ingen föreningsmänniska. Så tycker jag det är skönt att slippa passa tider, vilket jag gjort i så många år. Det tog faktiskt över ett år innan jag slutade upp att se på klockan vid de tider det varit dags att gå till jobbet.

Jag träffar några väninnor, också Sunlightpensionärer, då och då. Jag prome-

På Ringvägen 21 träffar man Karl August Carlsson, i Sunlightkretsar mera känd som "Kalle Kula", lika pigg som när han lämnade jobbet för 7 år sedan.

"Nå Kalle, Nu ska' Du tala om vad Du tycker om pensionärlivet."

"Ja det skall jag säga Dig", utbrister Kalle, "att jag trivdes dubbelt så bra med att jobba. I 13 år har jag varit på Sunlight och nästan hela tiden på sprayavdelningen. Jag var förresten med om att bygga det första spraytornet. I 4 år jobbade jag efter uppnådd pensionsålder för jag trivdes bra, men någon gång måste man ju sluta. Men jag brukar säga till folk, som fortfarande är i yrket, önska er inte till pensionen för den kommer ändå antingen ni vill eller inte. Nu skall Du förstå mig rätt, jag klagar inte, vi har det bra. Men jag menar att det kanske inte är så märkvärdigt att vara pensionär, som många vill påstå. Jag har lärt mig att rätta mun efter matsäcken och då går det bra. Jag blir rent förbaskad när folk

nerar mycket, åker sällan buss. Om sommaren är jag alltid drygt 4 månader i Norrland där jag tillsammans med mina 6 syskon har en sportstuga i Luleå skärgård. Där är underbart vackert — och vilken luft! Den luften kan varken Kanarieöarna eller Mallorca konkurrera med. För övrigt reser jag inte mycket, jag har nämligen besvär med ögonen genom starr. Inom närmaste framtiden skall det väl bli operation. Till pensionärsträffarna på Sunlight kommer jag gärna. Du skall skriva att det är så trevligt att få komma ner och se alla glada ansikten. Jag tror de flesta pensionärerna sätter stort värde på att bli bjudna på detta liksom den extra pengan vi får till jul. Det är fint av företaget att inte glömma oss. Men hör Du nu ska' jag gå till Rosa Karlsson och dricka kaffe", sa' Saidi och Red ber henne ta med en hälsning till Rosa som också är en Sunlightpensionär(ska).

klagar, för ingen behöver ha det dåligt nu för tiden. Det finns ju bidrag till allting. För många bidrag ibland. Sjuka människor, gamla och barn skall ha hjälp. Dom har jag alltid ömmat för, men friska människor skall arbeta och klara sig själva. Jag är uppväxt på landet i en familj med 7 syskon och under mycket fattiga förhållanden. Självt har jag så gott som försörjt mig sedan mitt nionde år. Jag minns så väl när jag t.ex. skulle till min sista skolavslutning och inte hade några skor. Till avslutningen ville jag gå så jag fick ta mors skor på fötterna. Sådant är ju helt otänkbart i dagens läge. Jag har alltid varit litet stolt så jag minns att jag skämdes som en hund. Men sådant fick man sätta sig över. — Visst är det bra att det blivit bättre tider, men jag tror, att vi som haft det fattigt sätter större värde på att ha det bra nu än de som är uppväxta i välfärden."

"Har Du några hobbies?"

"Nej — jag åker till min bror, som bor utanför stan och hjälper honom med vedhuggning och litet av varje — han

ÄNTLIGEN!

Premiärhandlade gjorde Lennart Engholm, Britt-Marie Johansson och Ann-Mari Sjöström, expedierade av Astrid Andersson, som förestår personalbutiken.

utbrast säkert signatur "Kilroy", kritisk insändare i personalköpsfrågor, och många med honom när personalköpsbutiken öppnades tisdagen den 23 november.

Det obekväma, och med rätta kritiserade systemet med beställningslistor, vilket förutom långa leveranstider även medförde merarbete för många avdelningar, är alltså utbytt mot kontantköp.

Vid det här laget torde de flesta känna till att personalköpet är inrymt i den

bor omodernt. Om sommaren cyklar jag mycket och så hyr jag fiskevatten tillsammans med min bror och fiskar en hel del. Jag har inga fritidsproblem — å nej!

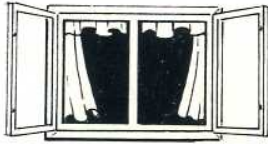
Så får Du inte glömma att skriva att vi pensionärer sätter stort värde på paketet vi får till jul från företaget liksom pengarna. Jag tycker det är stiligast av Sunlight att inte glömma pensionärerna. Jag känner inte till något företag här i trakten som gör något liknande. Det skall Sunlight ha en fjäder i hatten för. Så kan jag väl få passa på tillfället att önska alla som läser detta en trevlig jul- och nyårshelg."

"Det får Du visst det" sa Red, tog farväl av "Kalle Kula" och gjorde ett hastigt överslag med hjälp av fingrarna. Åjovars, det är en stund till innan pensionen, kunde man konstatera och åkte tillbaka till "kneget" genom den täta decemberdimman.

lilla vita byggnaden på gården utanför portvakten. Butiken är öppen varje tisdag mellan kl. 12.30—14.30 och mellan kl. 16.30—17.30. Priset på produkterna är oförändrat och inköpssumman är begränsad till 60:— per månad. För kontroll av inköpen erhåller varje anställd, som arbetat minst en månad i företaget, ett inköpskort vilket måste medföras vid köp och som skall återställas till personalavdelningen när anställningstiden upphör.

De inköpta produkterna får inte medföras in på fabriksområdet, utan skall lämnas hos portvakten om man gör inköpen under lunchtid eller före arbetets början. Ett alternativ för dem som har bil är att ställa in kassen med varorna i bilen på parkeringsplatsen.

Premiärdagen syntes i butiken bland andra också Ann-Mari Sjöström, lagret, och Red frågade henne vad hon tyckte om det nya systemet. Ann-Mari tyckte att: "Det här är mycket bättre. Nu kan man lättare välja, när man ser produkterna, och kommer också lättare ihåg vad man har och inte har hemma. Sedan är det bättre att få betala med detsamma och slippa avdrag på lönen. Med det gamla sättet fick man vänta en hel månad på produkterna och då hade man ju glömt vad man beställt och kanske köpt samma saker på stan under tiden. Det är enklare att planera när man kan köpa varje vecka."

FÖNSTRET

RÖKNING PÅ SAMMANTRÄDEN

I nummer 3 av Detergenten diskuterades rökning under sammanträden, av vilka vårt liv är så rikt. Jag vill gärna berätta en episod, som inträffade då jag här för leden var på konferens — en högre potens av sammanträde.

Bland andra människor träffade jag en rökare. Ingen vanlig "Svensson-rökare", utan en skandinavisk mästare, en superman i bloss. Mästaren satte sig till höger om mig i bänken, tog fram ett etui liknande det man förr hade för rakgrejor, tvål, borste och allt det nödvändiga. "Det var en exklusiv en" tänkte jag. "ska han raka sig eller möjligen borsta tänderna?" Min granne öppnade etuiet, vilket visade sig innehålla fyra st pipor och en bunt piprensare. Inga vanliga pipor, utan stora exemplar med huvuden som kaffekoppar och med sirligt böjda skaft. Han tog ur en pipa, stoppade med kraftfulla rörelser det stora svarta hålet, tände med en svavelsticka och därefter följde hörbara insugningar.

Röken bolmade ur hans mun och med utstuderad teknik gav han ifrån sig en konstant rökpelare, silande mellan de morotsfärgade fingrarna.

När stoppet hade brunnit ut lades pipan ner i etuiet och pipa nr 2 togs fram och utsattes för samma behandling. Sedan kom nr 3 och 4 i en kontinuerlig process allt medan röken låg i stora sjok under taket. Jag måste erkänna att jag var mera imponerad av hans prestation än irriterad över röken. Den här mannen var ingen vanlig rökare — han var en lössläppt skorsten — eller en levande kolmila i sitt intensivaste skede.

När den sista pipan tömdes i askkop-

pen liknade denna en slagghög. Piporna försågs nu metodiskt med rensare, etuiet stängdes och jag förnam hur min känsla av underlägsenhet avtog, då han plockade fram och tände en cigarett. Då denna var slutrökt började han åter kasta långa blickar efter etuiet. Men då avlägsnade jag mig diskret ur lokalen förebärande naturbehov. Frisk luft är ju också ett behov.

Min granne till höger med etuiet och den inbyggda rökkanalen borde utan tvekan ha en strålande framtid som teknisk chef inom fisk- och rökeribranschen. Omskolning är inte nödvändig. Han kan redan.

Upp till kamp emot röken!

"Böckling"

IDROTT

Sunlightmästerskapen i bordtennis avgjordes måndagen den 6 december i S:t Nicolai församlingshem. Deltagarantalet var glädjande stort och resultatet blev följande:

Singel: 1. Johnny Carman (Sunlightmästare). 2. Åke Larsson. 3. Jörgen Lundkvist.

Dubbel: 1. Rolf Pettersson/Jörgen Lundkvist (Sunlightmästare). 2. Jan-Erik Johansson/Peter Fernstedt. 3. Roland Widén/Kent Gustafsson.

Tore Skogman möter autografjägarna med upphöjt lugn.

✧ FEST! ✧ FEST! ✧ FEST! ✧ FEST! ✧

var det den 26 november på Folkborgen i Norrköping, när Sunlight traditionsenligt bjöd sina anställda på årsfest. Många av oss var där, närmare bestämt 710 st inklusive makar/makor. De som inte var med på "Borgen" har kanske läst i lokalpressen vad sig där tilldrog under kvällen.

Men om någon missade detta kan Red berätta att ingen av de traditionella ingredienserna fattades i år heller. Benny Jägeberg konferencierade, Gösta Kavén välkomsttalade och påminde oss om traditionen, som en viktig byggsten i vår tillvaro. Rolf Lindman informerade bl.a. om Sunlights, Gibbs' och Sumas situation under året och gav oss en liten tankeställare genom bilden av det kärva marknadsläge och det besvärliga ekonomiska klimat, som vi kommer att arbeta i under det kommande året. Genom att var och en försöker göra sitt bästa, genom samarbete och förståelse för varandras arbetsuppgifter kan vi dock se framtiden an med en viss förtröstan, menade Rolf Lindman, som avslutade sitt anförande med att tacka alla medarbetare för deras arbetsprestationer under året och påminde om vad som redan kun-

gjorts på anslagstavlorna, nämligen att julgratifikationen kommer att utdelas även i år.

Henry Karlsson tackade för maten samtidigt som han framförde några av de önskemål man ställer inför 1972 från fackföreninghall. Bl.a. förväntningar på ytterligare förbättringar av arbetsmiljön.

Bengt Andersson tackade för jubilarernas räkning och framhöll det ovanliga i detta med julgratifikationer, uppvaktningar vid bemärkelsedagar och långtidstjänst m.m. Det är mycket få företag, som uppmärksammar sina anställda på detta sätt försäkrade Bengt Andersson och hoppades å allas vägnar att vi även i framtiden får behålla dessa ljusglimtar.

Tore Skogman var uppskattad underhållare av applådåskorna och hejaropen att döma. Kändisens vedermödor blev han dock påmind om, som synes av bilden, när ivriga autografjägare trängde på.

Som alltid när det är trevligt går tiden alldeles för fort. Precis som vanligt — när dansentusiasterna kommit i gång på allvar — ja då var det dags för sista dansen. Men man skall kanske sluta när festen är på toppen — eller hur?

Studiebesök

Ca 4.000 personer har besökt fabriken under 1971. I stort sett rör det sig om två kategorier besökare, nämligen husmödrar och skolor.

Den svenska husmodern är kanske den mest pris- och produktmedvetna i hela Europa. Det är därför värdefullt, inte enbart för besökaren, utan även för företaget, som producerar dagligvaror, vilka oftast köps av husmödrarna, att få visa tillverkningen och direkt till inköparen/konsumenten kunna informera om produkterna och deras användningsområden. Att detta i sin tur uppskattas av besökarna har vi fått många bevis på.

Kravet på information från näringslivet till skolan har stigit avsevärt under de senare åren. I minst lika stor utstäckning önskar man från skolans sida information om arbetsmiljö, anställningsförhållanden, miljövård m.m. som om tillverkningsprocesser och produkter. Informationskravet har med andra ord bredats och sträcker sig över ett mycket vi-

dare område än tidigare. Glädjande nog förbereder man numera studiebesöken i skolan på ett mera tillfredsställande sätt än förut.

Alla som i någon form hjälpt till med studiebesöken under året, antingen det gällt föredrag etc eller bara ett glatt leende när vi dragit förbi med grupper, skall ha ett hjärtligt tack. Risken är stor att vi syns igen under nästa år.

Daga Lundkvist

Ombyggnad av matsalen

Sanningshalten i rubriken har ingen, som de senaste dagarna intagit sin lunch till terpentindoft och ackompanjemang av hammarslag, anledning att tvivla på.

Detta är trist, inte enbart för matgästerna, utan även för personalen, som i all viller-vallan kämpar med att hålla mat-, kaffe- och teservering i gång. Arbetet beräknas vara klart i början av 1972 och då hoppas vi få njuta av en betydligt trevligare miljö i samband med våra lunchmåltider. Hav tålamod!

FACKLIGT

Onsdagen den 8 december höll Sunlights SIF-klubb sitt årsmöte på Stora Hotellet. Mötet hade samlat ca 50 medlemmar och som ordförande vid mötet satt ombudsman Jan Edström från SIF:s förbundsavdelning nr 15 i Södertälje. Jan Edström lämnade även en aktuell facklig information.

Efter förhandlingar följde supé med dans.

Sunlights SIF-klubb har fått en ny styrelse, som konstituerat sig enligt följande:

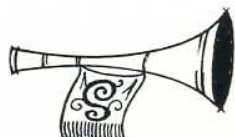
Ordförande Tage Holmgren
Vice ordförande Åke Larsson

Kassör Sven-Olov Nordqvist
Sekreterare Gun Kempe
Övriga ledamöter Lars-Göran Carlsson
 Sören Lindgren
 Thorsten Pettersson

Torsdagen den 9 december besöktes vårt företag av styrelsen för Fackliga Centralorganisationen i Södermanland.

Man samlades i Hörsalen vid en kopp kaffe samtidigt som Elis Härshammar lämnade en kort information om Unileverkoncernen och AB Sunlight. Därefter tog Ingvar Danielsson gästerna med på en rundvandring i fabriken.

Efter fabriksbesöket samlades man igen i Hörsalen för frågor och diskussion. Från företaget deltog förutom Elis Härshammar och Ingvar Danielsson även Roine Eriksson, Henry Karlsson, Edvin Svensson och Bengt Östergren.

PERSONALMEDDELANDEN

Vi gratulerar till

60 år

Karl Johansson, anläggningsavd., 3.12
Ragnar Karlsson, verkstaden 14.1

50 år

Anna-Lisa Fagerberg, avd. flytande produkter, 2.12
Hans Åfeldt, planeringsavd., 3.12
Verner Bjurhall, kalkylavd. 29.12
Sigvard Jonsson, verkstaden, 31.12
Henrik Lundqvist, förrådet 15.1

20 år i tjänst

Curt Corlin, Suma 1.1

15 år i tjänst

Ture Eriksson, tvålavdelningen 3.12
Erik Lindgren, lagret, 3.12

Vi säger välkommen till

Karl Burman, pulvertillverkningen 21.10
Kjell Almkvist, " 25.10
Hans Larsson, " 26.10
Per Ahlstrand, Suma-representant 1.11
Kjell Andersson, " 1.11
Paul Lundberg, pulvertillverkningen 5.11
Åke Älgebrink, tvålavdelningen 8.11
Göran Björkman, " 8.11

och adjö till

Ola Holm, driftkontrollab., 30.11
Yvonne Ericsson, Suma, 30.11

AB SUNLIGHT

Fack
611 01 Nyköping
Tel. 0155/172 00

Ansvarig utgivare: Elis Härshammar

Redaktör: Daga Lundkvist

ETT HJÄRTLIGT TACK

till företagsledning och arbetskamrater för uppvaktningen på min 50-årsdag.

Sven Svensson

TACK

alla Sunlight- och Sumavänner för den hjärtevärmade uppvaktningen!

Kalle Johansson

Ett år har snart gått sedan första numret av Detergenten kom i Din brevlåda. Försöksperioden bör nu vara avslutad och tidningen borde ha fått en egen profil. Men har den det? Mycket sparsam, för att inte säga ingen, kritik har kommit Red tillhanda. Det finns risk att vi i redaktionskommittén tolkar detta som att tidningen är bra. Och det menar Du väl inte? Ta därför som en av föresatserna på det nya året att tala om vad Du vill läsa i Detergenten, vad Du anser att tidningen skall fylla för uppgift. Vill Du inte ha besvär med att skriva så är Du välkommen in och prata i stället.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR tillönskas från redaktionskommittén genom
Red